Celui care va bate Chiriat-Seferul

Celui care va bate Chiriat-Seferul

„Şi Caleb a zis: «Celui care va bate Chiriat-Seferul ... îi voi da de soţie pe Acsa, fiica mea»“ (Iosua 15.16).

Astăzi am un cuvânt deosebit pentru voi, dragi prieteni tineri, un cuvânt foarte practic, referitor la un subiect, căruia îi revine cea mai mare importanţă pentru viaţa voastră după întoarcerea la Dumnezeu: încheierea unei căsătorii!

Astăzi trăim zile în care rânduielile morale ale lui Dumnezeu pentru acest pământ sunt anulate şi în care lipsa de stăpânire a voii omeneşti nu mai cunoaşte nici o graniţă. De aceea, cât de important este ca în cazul oricărei hotărâri să ne interesăm de gândurile lui Dumnezeu şi să le dăm ascultare fără rezerve, independent de spiritul vremii şi de curentele la modă! În ascultare se află binecuvântare imensă, dar numai acolo. „Lumea modernă“ râde probabil de noi sau consideră respectarea principiilor Sfintei Scripturi ca îngustime de orizont sau chiar fanatism. Lăsaţi-o! Noi ştim că respectarea este ascultare şi Cuvântul Său este adevărul. Mai ştim că nu-L putem cinsti altfel pe Domnul nostru decât numai prin ascultare. Suntem mereu în pericolul de a prelua prin contact cu lumea, obiceiurile şi opiniile ei; şi tocmai acesta este scopul satanei: să ne încadreze în lume, să facă din Daniel un „caldeean“. Nu trebuie oare să deplângem că tocmai în acest domeniu, de care ne ocupăm astăzi, a reuşit foarte mult?

Desigur, căsătoria este voită de Dumnezeu şi este canalul natural al binecuvântării, prin care Dumnezeu Creatorul vrea să le binecuvinteze pe creaturile Sale, şi cu atât mai mult pe copiii Săi (Geneza 2.18; Evrei 13.4). De asemenea „cine a găsit o soţie a găsit un lucru bun şi a primit har de la Domnul“ (Proverbe 18.22). Deci, din principiu, dorinţa de a se căsători este naturală, sănătoasă şi plăcută lui Dumnezeu. Dar cum este în detaliu „calea unui bărbat la o tânără“ (Proverbe 30.19) conform gândurilor lui Dumnezeu? Să începem cu întrebarea:

Când este momentul potrivit pentru o căsătorie?

Răspunsul îl putem exprima într-o formă foarte scurtă: „Când Dumnezeu îţi spune: «Nu este bine ca omul să fie singur; îi voi face un ajutor potrivit»“. Dar gândeşte-te, dragul meu prieten tânăr, că Dumnezeu nu-ţi va spune aceasta niciodată atâta timp cât te afli încă în perioada pregătirii, a uceniciei sau a studiului şi nu poţi încă hrăni o soţie! „Pregăteşte-ţi afară lucrarea şi pune-ţi ogorul în ordine şi după aceea zideşte-ţi casa“ (Proverbe 24.27)! Cum şi cu ce începe „zidirea casei“ vom vedea imediat; dar voia lui Dumnezeu este ca tânărul – înainte de a intra în relaţii cu o fată – să se dedice îndeplinirii lucrării sale afară şi să chibzuiască să-şi pună ogorul în ordine în aşa fel, încât din rodul acestuia să poată trăi cu ajutorul şi binecuvântarea lui Dumnezeu. Această „punere în ordine a ogorului“ trebuie să se realizeze cu forţe neîmpărţite şi nu în timp ce gândurile sunt pe jumătate la fată şi pe jumătate la muncă. Dumnezeu doreşte ca fiecare tânăr să fie format sub greutatea îndatoririlor zilnice; şi nu este tocmai fidelitatea şi adeverirea capacităţii în munca afară pe ogor o recomandare preţioasă pentru căsătorie?

Se adaugă o a doua condiţie foarte importantă pe terenul spiritual. Caleb nu şi-ar fi dat fiica unui bărbat neîncercat în credinţă! Spune, ai învins deja „Chiriat-Seferul“, „Cetatea cărţii“, a devenit pentru tine „Debir“, „locul unde vorbeşte Dumnezeu“? Iubeşti, cunoşti Cuvântul lui Dumnezeu? A putut să-ţi vorbească Dumnezeu despre gândurile şi principiile Sale? Ţi-a putut arăta de exemplu cât de preţios este locul la Masa Domnului? Îndeplineşti ultima dorinţă a Domnului tău? NU? Atunci nu trebuie să priveşti în jur după fete! Mergi mai întâi cu Dumnezeu calea ta şi încearcă să câştigi cu El victorii ale credinţei! Citeşte cu rugăciune Cuvântul Său cel sfânt! Cum vrei să preiei altfel cândva locul de preot în familia ta? Vrei ca să-ţi dea Caleb o Acsa? Atunci trebuie să devii un Otniel, al cărui nume înseamnă „tăria mea este Dumnezeu“! Dacă vei merge astfel înainte cu Dumnezeu, dacă aceasta este calea Sa pentru tine, îţi va spune şi ţie la timpul Său: „Nu este bine ca omul să fie singur; îi voi face un ajutor potrivit“.

Care este primul pas?

Aşteptare! Aşteaptă-L pe Dumnezeu şi cere-i lumină! A aştepta nădăjduind în Dumnezeu este mult mai greu decât a face ceva. Dar nu tu trebuie să faci ceva, ci Dumnezeul şi Tatăl tău face ceva pentru tine. Nu este mult mai bine acest lucru? El are pentru tine o anumită cale şi o anumită soţie. Pentru Adam a făcut-o pe Eva, iar El a făcut-o în aşa fel, încât „i s-a potrivit“. Tot ceea ce nu avea el, avea ea, iar ceea ce nu poseda ea, poseda el. Dumnezeu nu a făcut zece Eve, pentru ca Adam să-şi aleagă una. Tot astfel, El a făcut pentru tine, drag prieten, o soţie care ţi se potriveşte în totul exact! De aceea nu este necesar să umbli peste tot pentru a căuta o soţie potrivită, nu e necesar să faci cunoştinţe, să închei prietenii, cum face lumea pentru „a se cunoaşte mai bine unii pe alţii“. Este Unul care vă cunoaşte pe amândoi mult mai bine decât v-aţi putea cunoaşte voi vreodată. Poţi să ştii cum se va dezvolta partea cealaltă în decursul anilor? Încrede-te în Tatăl tău care te iubeşte! A cunoaşte voia Sa este lucrul cel mai important pentru tine şi viaţa ta. La timpul Său, El îţi va aduce înainte pe soţia ta hotărâtă pentru tine, aşa cum a adus-o pe Rebeca la fântână la Eliezer şi aşa cum a făcut la început cu Adam: „Şi a adus-o la om“ (Geneza 2.22). Ce preţioasă este o astfel de experienţă! Ai vrea să te lipseşti de ea? Dar probabil întrebi acum:

Cum pot recunoaşte voia lui Dumnezeu?

Despre această întrebare s-a scris şi s-a vorbit mult, aşa că aici ne vom rezuma numai la unele indicaţii generale şi la câteva speciale. Pentru a putea recunoaşte voia lui Dumnezeu, ochiul trebuie să fie curat, iar sufletul exersat în umblarea cu Dumnezeu. „Eu te voi sfătui, având ochiul Meu asupra ta“ (Psalm 32.8). Dar fereşte-te de cursa să-i ceri lui Dumnezeu lumină şi în acelaşi timp să ai deja păreri preconcepute! Dumnezeu nu-ţi va arăta voia Sa în nici un caz, dacă îţi impui propria voie într-o anumită problemă. Nu ne putem juca nicidecum cu Dumnezeu.

Nu te lăsa călăuzit numai de împrejurări! Ele nu sunt de fapt neînsemnate pentru recunoaşterea voii lui Dumnezeu, dar ca atare pot să ne conducă într-o direcţie greşită! Nu te încrede în sentimentele tale! Cu siguranţă, Dumnezeu îţi va dărui afecţiune adevărată pentru persoana aleasă de El, dar numai simpatia este un conducător nesigur şi periculos. În întreaga problemă, cea mai mare însemnătate îi revine Cuvântului lui Dumnezeu.

Probabil, în câmpul tău vizual a apărut o anumită persoană; atunci aplică etalonul Cuvântului lui Dumnezeu la gândurile tale referitoare la ea! Este născută din nou şi este cunoscută ca temătoare de Dumnezeu? „O soţie chibzuită este de la Domnul“ (Proverbe 19.14). Şi-a găsit confirmarea în mijlocul copiilor lui Dumnezeu prin faptul că a fost primită la Masa Domnului? Eu nu am vrut alta! „Un om din casa lui Levi s-a dus şi a luat o fiică a lui Levi“ (Exod 2.1). Acesta este un principiu foarte important al lui Dumnezeu. Seminţia lui Levi se afla într-o legătură deosebită cu Locaşul sfânt al lui Dumnezeu şi cu închinarea în faţa Domnului. O, ia numai o „fiică a lui Levi“, care este nu numai „credincioasă“, ci care şi-a arătat interesele faţă de lucrurile lui Dumnezeu prin ocuparea locului ei! Rareori s-a dovedit o căsătorie ca fiind „în Domnul“ când cineva şi-a luat o soţie – vorbind în imagini – dintr-o altă seminţie, de pe un „alt câmp“. Probabil, sora la care te gândeşti tu nu este din punct de vedere spiritual atât de departe; atunci nu o deranja şi aşteaptă! Mai ales dacă nu ai claritate cu privire la intenţia lui Dumnezeu, atunci aşteaptă! Probabil îţi vine greu, dar aşteaptă şi „nădăjduieşte în Domnul“! Acţionarea pripită descoperă firea. Dacă această fată este într-adevăr de la El pentru tine, atunci nu ţi-o va putea lua nimeni. Poţi fi sigur de aceasta.

Dar să presupunem că în inima ta s-a maturizat gândul că acum este momentul lui Dumnezeu să ţi se dăruiască de soţie acea soră. Atunci nu-i vorbi încă despre dragostea ta, ci mai degrabă ascunde-o de ea! În schimb du-te pe calea, pe care din nefericire numai foarte puţini tineri par să meargă astăzi:

Vorbeşte cu părinţii!

Mai întâi, cu părinţii tăi! Prezintă-le dorinţa ta! Vrei să faci pasul cel mai important al vieţii tale fără binecuvântarea părinţilor tăi? Câtă nedreptate şi suferinţă au cauzat copiii părinţilor lor prin faptul că i-au pus în faţa faptului împlinit! Nu aşa se „cinsteşte“ tata şi mama. Nu este oare acordul părinţilor un alt indiciu important pentru faptul că aceasta este calea de la Dumnezeu? Acum poţi merge cu gândirea întărită la părinţii sorei şi să le ceri mâna ei. Aceasta nu ţine de antichitate, aceasta este calea lui Dumnezeu. Gândeşte-te că fata nu-ţi aparţine, nu ţi-o poţi simplu lua. Lumea face acest lucru, dar nu este bine.

Femeia se află sub autoritatea bărbatului – fata necăsătorită sub cea a tatălui ei, femeia căsătorită sub cea a soţului ei (Numeri 30.4-16; 1 Corinteni 11.3). De aceea cere mâna fiicei sale! Cum a spus Caleb: „... îi voi da (eu) de soţie pe Acsa, fiica mea“. Ce parte fericită de a te lăsa dată! Iar dacă părinţii spun: „Vom chema fata şi vom afla din gura ei“, iar dacă ea răspunde la întrebarea: „Vei merge tu cu omul acesta?“ cu cuvintele Rebecăi: „Voi merge“, atunci ţi se va întâmpla ca slujitorului lui Avraam, care a privit uimit şi L-a lăudat pe Dumnezeu.

Poate în unele cazuri mai există mici ezitări, un timp de gândire sau unele greutăţi. Nu toate se desfăşoară pe linia ideală şi câteodată Tatăl nostru încearcă credinţa copiilor Săi. Dar încrede-te mai departe în Cel care te-a condus până aici! El va împlini ceea ce este pentru tine (Psalm 138.8) şi – dacă aceasta este calea de la El – îţi va deschide o uşă după alta.

Ce preţios este să ştiţi de la începutul căii vieţii voastre comune şi de-a lungul întregilor zile pe care vi le va acorda Dumnezeu că El a fost Acela care v-a dăruit unul altuia!

Din revista „Ermunterung und Ermahnung“

clickbible.org